

[Arbejdsministeren]

Alt i alt må jeg – som mine nærmeste forgængere – fastholde, at det principielt er rimeligt at afskære fra at udbetale arbejdsløshedsdagpenge til personer, der i henseende til økonomisk støtte hører under andre ordninger.

Når dette er sagt, skal jeg medgive, at der kan være tilfælde, hvor det er oplagt, at en uddannelse kan gennemføres ved siden af erhvervsarbejde. Jeg må dog alligevel hævde, at de økonomiske problemer for dem, der i denne situation mister deres arbejdsindtægt, ikke bør løses over arbejdsløshedsforsikringen, idet arbejdsløshedsdagpengene er en arbejdsmarkedsydelse. Hvis der er huller i systemet, må de udfyldes gennem ændring af støttereglerne. Jeg har gjort undervisningsministeren bekendt med mit svar under henvisning til, at hun har bedt det centrale uddannelsesråd om at ville tage hele problemkredsen omkring de uddannelsessøgendes økonomiske forhold op til kritisk overvejelse og vurdering med henblik på såvel en beskrivelse af de faktiske forhold som et forslag til ændring af de gældende ordninger.

Uddannelsessøgende skal i denne forbindelse forstås bredt, omfattende både heltids- og deltidstuderende i skoleuddannelser, erhvervsuddannelser, videregående uddannelser, efteruddannelser, arbejdsmarkedsuddannelser m. v. Undervisningsministeren har udtalt over for rådet, at en ændring af de gældende ordninger først og fremmest må baseres på en gennemgang af de former for offentlig støtte, der direkte knytter sig til det at være uddannelsessøgende. Blandt disse findes flere forskellige varianter: uddannelsesstøtte i traditionel forstand, omfattende stipendier og statsgaranterede lån, tidligere også statslån, egentlig løn, godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste, elevstøtte under skoleophold m. fl.

Men også offentlig støtte, som ydes i anden anledning end uddannelse, herunder særlig arbejdsløshedsdagpenge og støtte i henhold til bistandsloven, f. eks. revalideringshjælp, bør efter undervisningsministerens mening inddrages under rådets overvejelser med henblik på en afstemning med de øvrige støtteformer.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (11/11 77) af:

Dohrmann (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvor mange fribilletter der årligt udstedes til Det kgl. Teaters arrangementer, og efter hvilke kriterier disse gratister udvælges.«

(Spm. nr. 156).

Begrundelse.

Efter spørgerens principielle opfattelse er det meget uretfærdigt, at personer bosiddende uden for Københavnsområdet ikke har samme adgang til at komme i Det kgl. Teater, da de over skattebilletten er tvunget til at betale de bedrestilledes fritidsfor nøjelser. Det hører heller ingen steder hjemme, at f. eks. vellønnede folketingsmedlemmer eller andre med høje indtægter intet skal betale for at overvære forestillingerne i teatret.

Skulle ministeren imod forventning være uenig i disse synspunkter, bedes oplyst, om det så ikke var mere rimeligt, fremfor den nugældende ordning, at gratisterne kun kan udnytte deres frikort, når pladserne ikke er besat af betalende gæster. Eventuelt praktiseret på den måde, at de stillede op i en kø og først fik adgang til salen umiddelbart før forestillingens begyndelse, således at betalingsvillige gæster ikke må gå forgæves.

Besvarelse (21/11 77):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Antallet af fribilletter andrager mindre end 2 pct. af det samlede besøgstal til Det kgl. Teaters forestillinger. Af det knap 400.000 personer, der overværede Det kgl. Teaters forestillinger i sæsonen 1976-77, havde således godt 7.000 modtaget fribilletter.

Fribilletterne gives til medlemmer af folketinget, ministre, teatrets direktion, enkelte embedsmænd i kulturministeriet og medlemmer af teaterrådet, dvs. i alle tilfælde til personer, hvor det må anses for naturligt at forudsætte, at de som led i deres virke i øvrigt følger nationalscenens drift, herunder forestillingerne på Det kgl. Teaters scener.

Jeg er derfor ikke enig med hr. Dohrmann om – således som det er anført i begrundelsen for spørgsmålet – at de nævnte fribilletter først burde udleveres, når det kort før forestillingen måtte være konstateret, at billetterne ikke er solgt i almindeligt løssalg.